

Дописи.

С. БРИТАНІЯ (Борзенського повіту на Чернігівщині). Цілі впливом на казу Ейхгорна в нас на селі трапилася тата оказія. Селяни кинулися брати. Тільки не погане орати, а городи й навіть двори.

І у нас поміщиця і не яка-небудь, а просто багатирка,— має 27 десятирік пахоти, та ґрунті десятих зо три. Земелька—не дуже добра. І от селянин, як почута про наказ Ейхгорна, надумалася яко мога скоріше впорати город, що на ґрунті, та й дір, щоб ні жаден шматок землі не пустовав. Ну а пахота... та кат із нею, не дуже то вона родича. Отож пахота селяни залишили поміщиці, щоб вона сама орала і й сіла.

С. ПАРХОМІВКА (на Харківщині).

Діє резолюції.

16 березня в с. Пархомівці на Харківщині, відбулася політичний мітинг, на порядку денного було: а) аграрне питання загалом і б) як поступити з землями привати. власника в. Харитоненка. Аграрне питання докладчик освітлювалося із становища політично соціально-національного... Земля є місцем матеріальної індустрії для розвитку, могутності, культури і цивілізації, кожної держави загалом, а зокрема Української Народної Республіки, о че—ірана хліборобів! Правила, реформи і закон про землю—виробить собі сам народ—, властивець свого труду" в Українських Установчих Зборах.—Після гутотих селянських виступів, що до першої точки винесли таку честанову—жаду, коли не Всеросійські то Українські Установчі Збори.

Ше до другої, та після докладу бувш. управителя Ромуальда Недзельського і ще після десятих про овіїв з проміжними рішеннями:—Організувати сільські артилі з тих, що не мають землі власні, або мають її дуже мало, для засіву посівної площи привати. власні. Харитоненка, хлібом і цукроварними буржуйками в цим ріці під проводом вибраних представників народу, а також б. управителя доб. Ромуальда Недзельського, познаноючи культурного пледоміну. Тим із селян, що мають живий і мертвий інвентарь відокремити відповідну частину поля, але знову не порушувати артильного порядку ініціатору. Була вибрана комісія із 8 людей.

Зараз посів у цілому де яківі економії, за відмінну хіба самочинної Капуунівки, відбувається гарно, свою сторою нормальною дорогою—таким робом тисячі десятих землі будуть в пору засіяні і оброблені буде хліб і цукор, як для селян, так і для Української Народної Республіки! Треба згадати, що артильний спосіб практикується зарубіжні тільки на Богодухівщині, а навіть в місті Харківщині. Головою цього мігінгу був Іван Квітатій, писар Михайло Друзь.

Другий політичний мітинг, відбувся там же 1 квітня ст. ст. з таким деним порядком: а) про сучасний політичний момент в Росії і на Україні. б) мирові трактати Росії з освіддіми державами, в) мирні договори України з Австро-Німецькою та про Українські установчі збори. д) про земельні справи в другому, та що було порушено багато інших питань, особливо багато уваги було привернено тому, що імпінзаки територію України, бо селянин очевидці, як через наше село Пархомівку переселилися німецькі обози і ескадрони. Промісіїв прийшлося потратити над чим питаннями добрих три годин, а поки селянин зрозумів, трохи смисл українського мірового договору з освіддіми державами. На зверх программа ще були видчини і роз'яснені третій і четвертий універсалі, а головне що вони по цей день засягаються в селяні, бо селянські землі—одно із найважливіших питань, таємна поясення промови вони зосталися—дуже задоволені, а на поїздці відбувались йому оплескими! Докладчиком на обох мітігах, виступав д. Кость Даніленко український соціаліст революціонер, він же інструктор від "спілки просвіти" на Слобожанщині. Присутніми було 400—500 людей! Винесли жадання домагатися як кайсарського скликання Українських Установчих Зборів в —Київ!

Слобідський.

М. СТЕБЛІВ (на Кіровоградського повіту).

Що перед Різдвом місцеве свідоме Українське громадянство почало обмежувати справу, як би його як найбільше довідчувати день народження національного героя України Т. Шевченка.

Та жа жаль доброму народу не судилося здійснитися як того хотілось.

Хміль "большаків" докотилася і до Стебліва і далася багатом у трущах.

Місцеві "большаки," між котрими було чималенько каторжан, почали озвіріями людьми за його не застути власні безглузді вітівки.

Мабуть, бажаючи подістати од своїх столичних товаришів, почали і вони дошукуватися на місці "буржуазних" контр-революційних гігів".

І ти таки почастило звати та ще й застукать на гарячому вчинку безтаких "буржуазів"...

Під час засідання місцевої школи, на котрім учитель обговорювали справу про застування вечірньої школи для неграмотних діородих, а також утворення систематичних лекцій по українству і іншим галузям знання, в кімнату, де відбувається засідання увійшов п'яний "лідер" місцевих большевиків і в диких викриках заявив, що мініх буржуазних рад в Стебліві він не допустить.

При таких обставинах про якусь культурну прилюдну роботу навіть і думку прийшлось залишити.

Всі вчухли, особливо коли з Корсуня, що лежить на 14 версті від Стебліва, заїхали представники російських большевиків і почали допикуватися, що якось занимается Українськими ділами".

Глухі, жахливі звісти, що випадково надходили із Києва, що глибше загоюлили в селяні.

Але надійша радісна звістка, що большевики увійшли Київ із свого панування, і все якось позесеміло, ожіло і заворушилось.

Розпочали справу і з святкуванням Шевченковських роковин, та на жаль підготували зовсім не лишилось часу, і все не так вийшло, як би можна було зробити при інших обставинах.

26 лютого одправили панаходи до громади на місці села Тимівка із проміжними рішеннями:—Організувати сільські артилі з тих, що не мають землі власні, або мають її дуже мало, для засіву посівної площи привати. власні. Харитоненка, хлібом і цукроварними буржуйками в цим ріці під проводом вибраних представників народу, а також б. управителя доб. Ромуальда Недзельського, познаноючи культурного пледоміну. Тим із селян, що мають живий і мертвий інвентарь відокремити відповідну частину поля, але знову не порушувати артильного порядку ініціатору. Була вибрана комісія із 8 людей.

Зараз посів у цілому де яківі економії, за відмінну хіба самочинної Капуунівки, відбувається гарно, свою сторою нормальною дорогою—таким робом тисячі десятих землі будуть в пору засіяні і оброблені буде хліб і цукор, як для селян, так і для Української Народної Республіки!

Треба згадати, що артильний спосіб практикується зарубіжні тільки на Богодухівщині, а навіть в місті Харківщині. Головою цього мігінгу був Іван Квітатій, писар Михайло Друзь.

Другий політичний мітинг, відбувся там же 1 квітня ст. ст. з таким деним порядком: а) про сучасний політичний момент в Росії і на Україні. б) мирові трактати Росії з освіддіми державами, в) мирні договори України з Австро-Німецькою та про Українські установчі збори. д) про земельні справи в другому, та що було порушено багато інших питань, особливо багато уваги було привернено тому, що імпінзаки територію України, бо селянин очевидці, як через наше село Пархомівку переселилися німецькі обози і ескадрони. Промісіїв прийшлося потратити над чим питаннями добрих три годин, а поки селянин зрозумів, трохи смисл українського мірового договору з освіддіми державами. На зверх программа ще були видчини і роз'яснені третій і четвертий універсалі, а головне що вони по цей день засягаються в селяні, бо селянські землі—одно із найважливіших питань, таємна поясення промови вони зосталися—дуже задоволені, а на поїздці відбувались йому оплескими! Докладчиком на обох мітігах, виступав д. Кость Даніленко український соціаліст революціонер, він же інструктор від "спілки просвіти" на Слобожанщині. Присутніми було 400—500 людей!

Містечко ТРИПІЛЛЯ (кіївського повіту).

Населення нашого містечка стояче, в новім розумінні цього слова, під тегарем місцевої міліції. Тиждень тому міліція під проводом старшого міліціонера Костя Любименка, розігнала вистрілами сільський сход, таємно відбувавши сільянин Васили Трав'яни.

Сход громадян скликали для відшкодування земельного питання.

Шо служило поводом "власній імущі" для розгону схода—невідомо. Треба зауважити, що більшість міліціонерів складається з елементу з негарник мізуміли.

Сам "голова і вершитель" різних злочинів над людьми Любименко відомий в старі часи... зловуща заміка (за що сидів у тюрмі) і "гарний" професіонал—розвибаша.

На вуличах, коли йде міліція, люді мов од прокажених ховаються по хатах, або ж обмінають десятою стежкою, промовляючи: "добра українська влада!"

Міліціонери завжди п'яні, чіпляються до кожного чоловіка, під час іди чопчує, що не попаде під ноги: пороси, курка, а іноді і дитини.

На пристані одверто беруть хабари з тих перекупів, які возять до Києва різні продукти: хліб, кури, масло і т. в.

З людим поводиться по звірчому. На зразок приведу такий випадок.

— Товариш! Заплати на пристані міліціонера середніх літ чоловік.

— Какой тобе товариш? Здесь нет товарішів, а толькі "ширі українці"!

Твой документ? хапаючись до револьвера підходить до чоловіка звірюкою в особі людини.

— Я сам українець—Макар Шломій, отповідає селянин, а живу тут же в містечку... Документи мої доказа.

— За Дніпром товаріші,—тронічно зауважує другий міліціонер.

— Я тобе (матерія лайка) покажу до має!

Міліціонер бере, трусить чоловіка і не знайшовши нічого б'є його в трущах.

Інший скрикує, зле відсто, під

стражом бути розстріляним, п'яними, усе чисто крім худоби, які нема чим годувати. Землю комітети роздали найбіднішим, малоземельним та переселенцям, які вже візьмуть її. Чорні сили не сміть. Вони лякають селян усікими брахнами та висловлюють їх не засівати землі панської, бо, мовляв, збиратимуть хліб поміщиці, а не селяни. До німців село ставиться вореже.

Ф. Насіль.

С. ГРУЗЬКА (Валівського повіту на Поділля). З ініціатива місцевих учительок та товариства "Просвіта" відштовховано з нас було Тарасове свято. Свято відбувалося в помешканні 2-ї початкової народної школи. О 6-ї годині вечора у величному двохкімнатному класовому кімнаті зібрались багато народу. Учні були (крім своєї школи) ще з двох школ. Шків відзначив, що на свято прийшли також і московські більшевики, які тільки відбувалися в селяні.

Д. ЛІПІНСЬКА—КРАСУЛЬКА (Остерського повіту на Чернігівщині).

Квітня 20 в нас зібралися на разіді громадяни на обіг селян. На зібрання прибуло 815 громадян із всіх сільських комітетів. Після обміркування сільських сирів громада почала обговорювати справу, яка виникла в нас з приводу обезбронення громадян Остерського повіту з наказу поштового комінта. Обезбронення робив отряд з 20 німців та 6 козаків під керуванням старшини Остерського кінного чотири. Д. Ліпінський

закликав громадян зібратися до школи. Свята відбулася в помешканні 2-ї початкової народної школи. О 6-ї годині вечора у величному двохкімнатному класовому кімнаті зібрались багато народу. Учні були (крім своєї школи)

ще з двох школ. Шків відзначив, що на свято прийшли також і московські більшевики, які тільки відбувалися в селяні.

Д. Ліпінський засідав громадян у цій сільській школі, але відмінно відповів на привітання. Свята Тарасове (як звідено) не відбувалася без непримінності. На запрошення відшкодувачів дітей, які відмінно відповіли на свято, відмінно відповіли діти початкової школи.

Д. Ліпінський засідав громадян у цій сільській школі, але відмінно відповів на привітання. Свята Тарасове (як звідено) не відбувалася без непримінності. На запрошення відшкодувачів дітей, які відмінно відповіли на свято, відмінно відповіли діти початкової школи.

Д. Ліпінський засідав громадян у цій сільській школі, але відмінно відповів